

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petič-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se olagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

V Ljubljani 20. septembra.

Minolo nedeljo je bil imeniten dan za vso Francijo. Bile so občne volitve za zbornico, v katere so vse stranke stavile nade svoje. Izid volitev pa najbrž ni popolnoma zadovoljil nobene stranke. Boulanger, ki je pričakoval, da bodo te volitve povzdignile njega na površje, se je varal, kajti voljenih je le 22 ožjih pristašev njegovih, več jih je pa v ožji volitvi. Če tudi ta izid zanj nikakor ni tako neugoden, kakor pišejo republičanski listi, vender v kratkem nema pričakovati, da bi se mu želje izpolnile, da bi postal diktator.

Ne da se tajiti, da so v nedeljo imeli republičani lepe uspehe, pa sedaj je bil tudi čas zanje

jako ugoden. Da so pa bile volitve pred šestimi meseci, bi bili gotovo propali in Boulanger bi bil triumfoval. Ta čas se je pa marsikaj zgodilo, kar je koristilo republičanom. Razstava je imela nepričakovan uspeh. Narod je videl, da je Pariz še vedno svetovno mesto, četudi nema kralja ali cesarja. To je vsekako uplivalo ugodno za republičane. Vlada je pa tudi na vse kripje delala, da pribori republičanom zmago. Napela je vse sile, da uniči Boulangerja. Postavila ga je pred državno sodišče. Državni pravnik je pa svojo ulogo tudi dobro igral. Ni se toliko prizadeval, dokazati sodcem, da je kriv Boulanger atentata na državo, ker je dobro vedel, da ga bodo itak obsodili senatorji že iz političnih ozirov, temveč poskusil je narodu pokazati Boulangerja kot navadnega sleparja in goljufa, in to se mu je deloma posrečilo. Marsikdo ni volil Boulangerja ali pa pristaša njegovega, videvši, da general ni tako čist, nego si je poprej mislil.

Spremenili so nalašč volilni red, da preprečijo uspehe generalove. Znali so namreč, da general sam zmaga skoro povsod, kjer napove kandidaturu svojo, da pa somišljeniki njegovi nemajo take sreče. Določili so, da nikdo ne sme biti v več krajih voljen, da se volitev ne more preobraziti v plebeacit. Listinski skrutinij so odpravili in zopet uveli volitve po volilnih okrajih. Če ne voli po volilnih okrajih, se bolj pokaže, lokalni patrijotizem, manj pa odločujejo važna politična načela. Tako so torej podkopavali tla Boulangerja. Minister Constans je pa s svojo železno roko vodil volitve. Baš dan pred volitvami razkrili so spomenik republičanske zmage, s čemer so tudi le hoteli uplivati na volilce.

Mnogo je koristil republičanom predsednik republike, Sadi Carnot. Odkar je na krmilu, ni zamudil prilike, da poskusi pridobiti narod za republiko. Baš letošnja razstava mu je dala mnogo priložnosti. On je jako priljuden in zelo prijazen z vsakim, bodi si bogat ali ubog. Mož tudi ne živi tako skopo, kakor je prednjik njegov, ampak mnogo

potrati za reprezentacijo, kar ugaja zlasti Parižanom. Pa tudi samo ime njegovo ima velik upliv na Francoze, spominjajoč jih slavnega Carnota.

Če se na vse to oziramo, moramo reči, da uspehi republičanov neso baš tako veliki, kakor so bila njih prizadevanja, posebno pa še, če pomislimo, da so si bili postavili za svojo glavno nalogo, da popolnoma uničijo boulangizem. Gotovo jim je kaj nepovoljno, da je faktično general Boulanger dobil v enem okraju večino, in da sta dva najprva njegovih pristašev Laur in Laguerre tudi voljena. Tako bodo glave boulangistov zopet sedele v novi zbornici. Republičani pa s svojimi vodjami neso imeli sreče. Pal je Ferry, vodja oportunistov. Njegov padec je zaradi tega velicega pomena, ker so njega baš dolžili, da je Nemčiji na ljubo bil Francoze zamotal v prekomorska podjetja. Volilci so sedaj izrekli nezaupnico politiki njegovi. Pal je tudi radikalec Goblet, ki je bil tudi odlična glava radikalne stranke. Floquet, ki je o svojem času v dvojni zmagal Boulangerja, Clemeceau in Locroy pa so prišli v ožjo volitev in se še ne ve, pridejo li v zbornico. Vodje republičanski nemajo torej posebnega zaupanja pri narodu.

Republičani stavijo velike nade v ožje volitve, toda ne ve se, bodo li zanje tako ugodne, nego se nadejajo. Večino bodo v zbornici imeli, to je gotovo, toda ta večina utegne biti jako neznatna. Posebno kaj odločnega sedanja zbornica storiti ne bode mogla. Kakor v prejšnji, tako bodo tudi v noveji zbornici odločevali monarhisti, ker ne bodo niti zmerni niti radikalni republičani imeli večine. Ker so radikali za revizijo ustave in bi tudi opozicija podpirala tak predlog, že zaradi tega, da napravi zmešnjavo, utegne kmalu to vpisovanje priti na dnevni red in morda pokopati sedanjo vlado. Če se bode nova vlada pa lotila revizije ustave, bodo jej pa zopet monarhisti vrgli pred noge poleno, da se bo nad njim spodtaknila.

Ker ni misliti, da bi republičani bili jedini, bodo se hitro menjale vlade in čas trati s praznimi

LISTEK

Blóдне duše.

Roman.

Češki spisal Václav Beneš-Třebitzký, preložil I. Gornik.

Prvi del.

XX.

(Dalje.)

Oufada pohitel je za njo v vas, kakor bi se premislil radi svojega početja, potem pa je močno zaloputnil vrata in jih zaprl z zapahom. Na ognjišče priložil ni več. Plameni so itak samo „brleli“. Seljak stopil je k oknu in poslušal, ne bo li žena zaplakala, ne bo li prišla zopet nazaj na dvorišče. A zunaj pred vrati in pod oknom bila je tišina, grobna tišina.

V hiši se ni nihče premaknil. Družina v izbi ni še spala. Slišali so vsako besedo sodnikovo, tresli so se od groze nad takim govorjenjem in šepetali si čudne besede o kmetu.

„Ubožica! — Da bi se le ne usmrtila! Tako drugi niti s psom ne ravnaajo, kakor on s svojo ženo!“

„Vidimo — vidimo! In prišel je neki sem z golima rokama.“

„Saj gre zopet lahko odtod z golima rokama!“

„Pojdi, Francika, za njo pogledat! Saj vender ne more ostati na snegu! Uboga seljakinja!“

„Zadavil bi nas, ako bi se ganili.“

„Pojdi! — Pojdiva skupaj!“

Dekleti odprli sta zlehka izbo in se splazili na dvorišče. Ze sta odpahovale zapahe, ko sta začuli v sobi močne korake in brzo odpiranje dverij, da jim je škripanje dverij šlo de mozka.

„Kdo si upa?“

Oufada je zagrmel.

„Mater greva iskat! — Storila bi si lahko kaj!“ rekla je starejša dekla in skušala odpahnuti težki, hrastovi zapah. A niti premaknila ga ni. Segal je v zidu globoko v luknjo.

Seljak zasmel se je, kar je imel grla,

„Nečloveško je to, oče! — Obžalovali bode to!“

„Kaj, ti želva! — Ti boš mene — sodnika — opominjala? Bodite pri miru, sicer se ne ganita živi odtod!“

„Varujte se! — Do svoje žene in svojega sina ste imeli malo pravice, a pridite in dotaknite se mene — vi — vi, krajak pritepeni!“

Dekletoma se je vender posrečilo zapahe odstraniti in predno je mogel Oufada za njima, bili sta že v vasi.

„Mati! Slišite?“

Vender nihče jima ni odgovoril, le čuk zasko vikal je nekje v gozdu.

Na nov klic odgovorilo jima je preklinjanje seljakovo, ki je hitel za njima iz dvorišča.

„Obe pojmeta pod trlico! Jutri vaju dam iz Jifice izgnati!“

Oufada dirjal je proti gozdovom kakor besen. Kaj ga je pač tija gnalo? — Ali zla vest, ali se je vender v njem prebudil čut človeški?

„Kdo je tu! Stoj!“ zagrmel je nekdo baš pred njim na visoki meji.

„Kaj ti mari, kdo je!“ zakričal je seljak.

A ni se mu niti zdelo, nad komu v svoji zaslepljenosti razjarja. Ob jednom čutil je zbadljiv v prsi ravno nad srcem.

„Sodnik Oufada sem!“ vskriknil je še — in za vedno onemel.

„Sodnik? To si imel preje povedati! — Vsak bi lahko tako rekel. Refunde čakamo in pride Oufada!“

Vojak ki je stal na nočni straži, sklonil se je nad sodnikom, padajočim brez duše.

Za Podlesce poplašali so Oufada baš oni, katere je, kjer in kakor je mogel, ščuval na svoje rojake, in katerim je še pred nekolikimi dnevi namakal grla, da bi se dobro okrepčali za nad upornike

Včasih hodi in plazi se za človekom kazen za petami. Škoda, da ne vselej!

(Konec prvega dela.)

prepri. To bode pa zopet vzbudilo novo nevoljo mej narodom in ga zopet nagnilo na stran Boulangerjevo. Republičani pa ne bodo zopet mogli nevolje narodev potolažiti s kako razstavo. Zaradi tega general Boulanger ni zgubil vseh šans. Zmerni republičani sami vedo, da ne bodo mogli vladati, četudi so najmočnejša frakcija v zbornici in zatorej hoče Leo Say poskusiti, da nekaj monarhistov pridobi na republičansko stran in tako sklopiti močno konservativno republičansko vladno stranko. Želeti bi bilo, da se mu namera posreči, ker bi potem dobila Francija vsaj stalno vlado, kar bi koristilo njemu političnemu ugledu. Če se pa njegov poskus ponesreči, bodo se le povečala nasprotja mej radikalnimi in zmernimi republičani, kar bi pa bila le voda na Boulangerjev mlin. Iz izida volitev se ne dá torej nič gotovega sklepati, kaka bode bodočnost Francije. Prav lahko je, da se republičani prezgodaj veselijo zmage.

O Rusiji.

„Correspondance Balcanique“ dobila je iz Peterburga dopis, ki nam jako dobro označuje notranje razmere in javno mnenje v Rusiji. Dopis slove:

„Car biva z obitelji svojo na Danskem in se najbrž pred 15. daem oktobra ne bode semkaj vrnil. Bode li car šel skozi Nemčijo in vrnil nemškemu cesarju pohod, o čemer se toliko govori, o tem se še nič ni odločilo. Javno mnenje je proti temu pohodu in ne želi prijateljstva z Nemčijo, pa tudi bolj ših razmer ne. Ruski narod naravnost sovraži Nemčijo, posebno pa kneza Bismarcka, ki od Beroinskega kongresa sem na vseh črtah deluje proti ruskim interesom in vedno poskuša, kako bi Rusiji škodoval in jo ponižal. Brez podpore Nemčije bi se Avstrija nikoli ne bila upala umešati se v zadeve balkanskega poluotoka. Gotovo je Bismarek mislil le na lastne koristi, ko je sklenil, Avstrijo potisniti proti vzhodu, da bode tem lažje pri bližnji prilležitosti nase potegnil nemške pokrajine avstrijske.“

Glavni smoter Bismarckov je bil zasejati nasprotje mej Avstrijo in Rusijo. Ta namen je tudi dosegel, kajti Rusija ne bode nikdar privolila, da bi se Avstrija utrdila na balkanskem poluotoku. Nemčija je bila in je še pripravljena na stroške Avstrije ponoviti prijateljstvo z Rusijo, pa Rusija tega neče in nikoli ne bode privolila v nameravane delitve in okroženja avstrijskih pokrajin. Še leta 1866. je Prusija Rusiji ponujala vzhodno Galicijo, Rumuncem Sedmograško, Srbom Srem, Banat in Bačko, in nazadnje Črnogorcem Dalmacijo, da bi vkupe s Prusijo začele boj z Avstrijo. Rusija je zase odklonila ta predlog in tudi družim svetovala, da isto store. Gotovo bode Rusija prej ali slej obračunavala z Avstrijo in prva zahteva Rusije bode, da Avstrija popusti Bosno in Hercegovino in da bode gaslo „Balkan za Balkance“ veljalo za vse in tudi za Rusijo. Če se bode Avstrija temu upirala, pride do boja. Nemčija še ni nikdar Avstrije branila in je tudi v tem boji ne bode, temveč bode vzlic vsem pogodbam, nahajajočim se na papirju, pogajala se z Rusijo zastran razdelitve Avstrije in poskušala prisvojiti si nemške pokrajine avstrijske. Sedaj ima Rusija odločno mirovne dispozicije, razvija doma glede raznih reform jako živahno delavnost, pospešuje trgovino in obrtnjio in kar je glavna stvar, oborožuje se, pripravlja za vse slučaje in preustroja vojsko. Veliko pozornost pa obrača financam svojim.

Potrudili so se urediti finančne razmere, kar se je že posrečilo novemu jako spretnemu in energičnemu finančnemu ministru. Velika pozornost se obrača kmetiskemu stanu in delavskim razredom, zlasti varujejo proizvajajoče stanove prevelikega obremenja z davki. Trgovska bilanca je letos vzlic srednjem letini jako ugodna, izvozilo se je blaga v prvih 6 mesecih za 130 milijonov več nego se je izvozilo. Finančni minister je že sestavil budget za bodoče leto, ki pa ne kaže nobenega primanjkljaja, temveč precejšnji preostanek. Gospodarske razmere so ugodnejše nego katere koli druge države. Zaman so nemški in avstrijski listi prorokovali državni bankrot Rusiji — kajti povsod drugod bode poprej polom nego v Rusiji.

Po oficijalnih poročilih je Rusija dolžna na vnanjih in notranjih posojilih kakih 5 tisoč milijonov papirnih rubljev. Od železnic, bank itd. pa ima terjati okrog 2 tisoč milijonov. Zavsem torej Rusija ni več dolžna nego tri milijarde papirnih rubljev ali 7½ milijona frankov v zlatu. Če se primerja dolg

Rusije z dolgom Avstro-Ogerske, ki je dolžna na avstrijski račun 6, na ogerski pa 4 milijarde, torej vkupe 10 milijard, mora se reči, da je finančno stanje Rusije neprimerno boljše, posebno, če se še pomisli, da Rusija ni ničesar prodala ali pa zastavila od svojih velikanskih državnih posestev.

Vsa prizadevanja, oslabiti in podkopati ruski kredit, so zastoj. Nikjer v vsej Evropi neso davki tako nizki, nego v Rusiji. Kot dokaz naj služi faktum, da direktni davki v Rusiji znašajo le 86 milijonov, dočim vsi drugi državni dohodki v znesku kakih devetsto milijonov rubljev spadajo na indirektno davke. Če se primerja s tem višino direktnih davkov v Avstriji in Italiji, pride se do zaključka, da v Rusiji direktnega davka skoro ni, in pri tem še pride v poštev, da Rusija še ni uvela nobenega monopola in da loterija ni predmet državnih dohodkov, temveč je ostro prepovedana. Sol zasobniki svobodno izdelujejo in prodajajo, ne da bi zato plačevali kak davek. Povsod v deželi velja 100 kilogramov soli jeden rubelj. Zemljiškega davka je jedva 20 kopejk od orala. Tabak se svobodno prideluje in se dela ž njim, kakor se hoče. Samo od onih tobačnih vrst, ki se izdelujejo v zasobnih tovarnah, plača se neka določena davščina od prodajne cene. Od lova ni treba nič plačati. Vsakdo lahko lovi in nosi lovsko puško. Davek od dohodkov glavnice in dohodkov hiš ne znaša niti 4 odstotke. Tak je ekonomični položaj Rusije in vsak mora priznati, da je zdrav in gotov.

Vsi sloji ruskega prebivalstva pa tudi vladni krogi jako simpatizujejo za Srbijo. Žele v Rusiji, da Srbija uredi srečno notranje zadeve in vse popravi, kar je prejšnja nenarodna vlada pokvarila in razdejala. V Rusiji vsakdo veruje v bodočnost Srbije in osvobojenje in združenje vseh pokrajin srbskih.

Tak dopis v „Balkanski korespondenciji“ je gotovo za vsacega poučen. Morda kdo poreče, da je pretiran, da ne odgovarja istinitim odnošajem, a za informacijo je to gotovo dobro gradivo.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 27. septembra.

V češkem deželnem zboru hočejo baje Staročehi sprožiti vprašanje o kronanju, najbrž zaradi tega, da jih Mladočehi ne prebije. Sporazumeli se pa še neso, v kakem obliki, da naj to store. V takej delikatnej stvari je tudi oblika velike važnosti. Tedaj bode tudi vlada dala morda kako pojasnilo, kako sodi o tej zadevi.

Nemški konservativni listi dokazujejo, da se odstop kneza Liechtensteina od načelnštva kluba ne sme zmatrati tako, da ni nobenega upanja sedaj za versko šolo. Konservativci se bodo sedaj še odločneje potegovali zanj in vsa desnica bode kmalu pokazala, da je še krepka in so se oni prezgodaj veselili, ki so mislili, da bode sedaj se razrušila.

Vnanje države.

Včeraj so bile volitve v Srbiji. O njih izidu še nemamo nobenih poročil. Naprednjaki se jih nikjer neso udeležili. V Belemgradu so se vršile mirno, kolikor dosedaj je znano. Pa tudi po deželi najbrž ni bilo izgrediv, ker so se svobodno vršile in so se poslednji čas bili duhovi že malo pomirili. Kralj Milan baje v kratkem pride v Beligrad in pojde s sinom na lov v okolico Niša. Nekateri pa hote vedeti, da hoče Milan iz Srbije seboj odpeljati mladega kralja.

Povodom odkritja sopmenika carja Aleksandra II. osvoboditelja Bolgarske, hotelo je nekaj Sofijskih meščanov imeti slovesno službo božjo. Bili so že najeli svečenika. Vlada je pa vsem svečnikom prepovedala v ta namen opravljati službo božjo. Brzojavnemu uradu pa je dala nalog, da ne smejo vsprejemati brzojavk, ki bi se hotele odposlati v Samaro. Po mestu so hodile ta dan močne patrolje, da preprečijo vsake demonstracije.

Rusija pogaja se baš z Rothschildom za posojilo v znesku 500 milijonov frankov in je bode najbrž tudi dobila z ugodnimi pogoji. Kredit Rusije se je poslednje mesece jako povečal.

Zmerne republičane je jako potrla, da je propal Jules Ferry pri volitvah za zbornico francosko. Ta poraz je tem pomenljivejši, ker je Ferry volilni okraj Saint-Dié v Vogesih zastopal že 20 let. Njegov srečni nasprotnik Pirost je bil major in je sedaj jako bogat tovarnar. Govori se, da je s podmičenjem pridobil volilce zase in da zato zbornica morda izvolitve ne bode potrdila. Sedaj je znan že definitivni izid nedeljskih volitev. Vršilo se je le 573 volitev, ker se volitve na La Reunion in v Guyani vrše še le dne 6. oktobra. Voljenih je v nedeljo bilo 86 rojalistov, 73 bonapartistov, 22 boulangistov, 232 republičanov. Ozirom volitev je 180. Nova zbornica bode štela, kakor računajo republičani 372 republičanov in 204 reakcionarce. V

Parizu dobili so republičanski kandidatje 259.655, reakcionarci 33.534 in boulangisti 201.902 glasov. Po tem takem ima Boulanger vender veliko pristašev v Parizu.

Italijanski poslanec Cuchi priobčil je odprto pismo, v katerem pojasnjuje dogodke 1870. leta. On se je tega leta po nalogu demokratičnega odbora pogajal z Bismarckom. Državni kancelar se je takoj izrekel, da naj Italijani si prisvoje Rim. Obetal je, da bode Nemčija takoj priznala, da je Rim italijanski. Zabrnila bode Nemčija, da se Avstrija ne potegne za papeža in bode si prizadevala pregovoriti druge vlasti, da priznajo Rim za prestolnico Italije. Nemčija je tudi držala besedo. Ko so dne 20. septembra 1870 z naskokom vzeli Italijani Porto Pio, je pruski poslanik grof Arnim takoj v oficijalni obliki prišel v glavni stan italijanskega poveljujočega generala Cadorna in tako priznal „fait accompli“. Iz tega pisma se razvidi, da je Bismarek mnogo pripomogel, da je papež zgubil Rim.

Dopisi.

iz podnožja slovenskega Pohorja

24. septembra. [Izv. dop.] Čudom se čudite, da iz kraja, v katerem nemški šulferajn zboruje in praznuje svoje slovesnosti s svojo šolo, kaj glasu dobite. Pisec teh vrstic opisal je — obhodivši tukajšnje kraje od pomembne Sobote do slavnega Marnbrega ali kakor neki hočejo po slovenski Marhoveca, — v lanskemu letniku „Slovenskega Gospodarja“ žalostne ove krajevne šolske razmere. Letos pa je zopet opaževal dejanje in nehanje gospodov in dam z njihovim nadzornikom Hausom in našel, da je za nas Slovence toliko boljše, kolikor vlada našega Taffa po desetih letih misli sem o tem molčati, in vse po Dravi pustiti. Toda nameščenje tukajšnih učiteljev namreč pri sv. Jerneji, pri Sv. Juriji na Remšniku in v Marnbregu urinilo mi je pero pod palec. Kakšni ljudje se nam Slovencem tukaj urivajo, je že odveč sebosno, kar se tiče Marnbrega. Tukajšnji okraj šteje večino Slovencev. Izimši po nekem starem učitelji pomembni Marnbreg po prebivalci Slovenci. In vender tukajšna šola — pardon, židovski šulferajn jo je kupil ali ima vsaj na poslopih največ denarja — šteje od štirih učiteljskih močij samo začasnega šolskega vodjo mej tiste nesrečne, ki tudi znajo „windiš“ in imajo v spričevalu zmožnost iz slovenščine. Ker sta bili sedaj mesti nadočitelja in učitelja razpisani, prosili so za to mesto vsi. Mej temi prosilci je učiteljica za I. razred, gospica ljubezniva že v kanonični dobi predlagana na prvo mesto za učiteljsko službo. Ona ne zna ne besedice slovenski in je „echte deutsche Dame“ za kar jej je tudi nemški „šulferajn“ pred par leti poklonil 25 srebrnikov. Kako je to mogoče, vprašam me radovedni čitatelj, ki si bral za Marnbreg razpisane učiteljske službe z znanjem slovenščine? To je čisto lahek odgovor. Ti poznaš morda lično ali po imenu gospoda Janeza Trobeja, ki ima moč v raznih okrajih, a je za neke okraje le Hanns Trobej.

Slovenski kandidatje zato niso prišli na vrsto, ker se baje umešajo v politiko. Za take pa ni Marnbreg, ker potrebuje nemške moči kakor je imenovana gospica, katera bi bila še za Pruse prenemška s svojim šefom, začasnim vodjo, kateri se sicer ne meša v politiko — slovensko, pač pa v nemško. Saj mu je prvo politika, drugo pa šola. Pa zakaj ne? saj brez šole še lahko žive ljudje, dandanes brez politike nemške pa ni „šostarja“, kako še le ljubeznjivi šef Atzler. Imenoval sem ime tega poštenjaka samo zato, ker sem slišal, da je bil pred leti narodnjak slovenski. Če ne drugje — vsaj v kaki kleti!!! Nedavno — ko so se že oglasili vsi prosilci za nadočiteljsko službo, izustil je krilate besede: Wenn die Marnberger einen deutschen Lehrer haben wollen so müssen sie mich wählen; denn unter den Competenten sind lauter Windische und darunter sogar — horrible dicta — ein Krainer. — Da je gospod začasni šef res „deutscher Lehrer“, pokazal je že večkrat v dejanji. Mej drugim samo omenim lanskega „šulferanskega festa“ v Marnbregu, kjer je postavil očitno svoj „Deutschthum“ na ogled, razobesivši raz šolsko poslopje nemški prapor. Kaj bi neki rekli slovenskemu učitelju, ko bi ob kaki slovenski slovesnosti se tako daleč spozabil in pustil vihrati raz šole „ruski prapor“. Zakaj pa ne bi gospod začasni vodja ali morda že nadočitelj — ko te vrstice pišem — tega storil in razobesil „frankfurterice“ — ker je „Obmannstellvertreter des deutschen Schulverein der Ortsgruppe Marnberg etc.“. Zato ga je pa povsod priporočal „Obmann“ istega židovskega društva,

ki mu je ime še neznan v nemškem svetu, v slovenskem pa nespoštovano. Hirsch se pravi temu čudaku. Ta človek v lice slavi in vzvišuje Slovence, za hrbtom pa baš narobe. On sam ne zna bojda ne besedice slovenske.

Vender „brunda“ če je v društvu, kjer se kaka slovenska zakroži. Začasni šolski šef poučuje ga v slovenskem slovstvu. R zлага mu pomen raznih slovenskih pesnij. Mej drugim mu je šef rekel, da je pesen „Po jezeru“ neka „marseillaise“. Kaj pa da je še tako nervoznemu jelenu kri zavrela, ko je to slišal. Razlaganje slovenskega slovstva vsekako priporočuje gospoda začasnega vodjo za kako „vzvišeno katedro“ Graško, če ne Dunajsko. Marenbrežani bi se ga zelo radi znebili. Zato ga je tudi hodil občinski predstojnik in krajevni šolski ogleda, s katerim se nikačor ne moreta kakor tudi z veljavnimi tržani ne — priporočat v Gradec, da bi potrdili Atzlerja za kako drugo mesto pa ne v Maribregu. Da li se bodo ozirali na prošnje in tožbe veljavnih tržanov nam še sedaj ni znano. Znano nam je pa vsekakor, da uspešna ga delovanja na šoli v kraji biti ne more, kjer ljudstvo učitelju naklonjeno ni, kakor je baš pri nas. Zato se pa tudi zmirom pritožujejo roditelji, da se otroci nič ne naučijo, posebnost slovenski ne. Slovenščina je sicer v II., III. in IV. po jedno uro obligatna, kakor se je izrekla kompetentna oseba. Ali kdo poučuje in kdo se je uči? Kdor hoče. Ljudstvo želi, da bi se otroci tudi slovenski učili; ker preko Drave v Ribnici je vse slovensko in jih še dve uri daleč po ničesar zaradi neznanja jezika poslati ne morejo. Res žalostno, kjer se urivajo pturci in zvonec nosijo, domačinci pa morajo gledati in nelenas volens prenašati neslanosti njihove.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je po toči prizadetim prebivalcem v Mačkovljah (Caresana) pri Trstu 400 gld. podpore.

— (Šišenska občina) se silno protivi, da bi se Tivolski grad in še nekatere parcele priklopile mestu Ljubljanskemu. Pri poslednji obravnavi pretekli torek zahtevali so zastopniki Šišenske občine 20.000 gld., rekše: dvajset tisoč goldinarjev odškodnine, so torej od svoje prvotne zahteve poskočili za več nego 12.000 gld. Ta zahteva je popolnoma neosnovana, skrajno pretirana in nadaljno pogajanje je pri takej prenapetosti nemogoče. Šiška bi po priklopljenji rečenih zemljišč imela na leto kacic 240 gld. škode. Mesto bi bilo prav rado štelu toliko denarja, da bi vsakoletne obresti pokrivala ta primanjkljaj in da bi Šišenci ne bili niti za jeden sold na škodi, a nasproti takej vsoti poneha vsa še tako dobra volja. Da je ta zahteva zares kričeca, razvidno je iz tega, da najodličnejši zastopniki občine Šišenske niti k obravnavi neso prišli, ker neso hoteli biti priče tako predrzne zahteve.

— (Iz odbora „Sokolovega“) Ker se je društveni tajnik dr. Julij Dereani preselil v Kamnik, naprosil je odbor brata Iv. Mejača, da opravlja mesto njega do prihodnjega občnega zbora tajniški posel. Ob enem sklenil je odbor prirediti bivšemu tajniku, dr. Jul. Dereaniju, na čast jour fixe due 5. oktobra zvečer v prostorih čitalnične gostilnice ter je za reditelja istemu imenoval brata Drag. Hribarja in drd. Tekavčiča. — Prihodnji zimski jour fixi bodo vsako prvo soboto v mesecu. — Konečno se je uredilo tudi streljanje in načeloma sklenilo, da priredi društvo tudi letos Miklavžev večer.

— (Poziv.) Zimska sezona prične se v Ljubljanski čitalnici s pevsko vajo v torek dne 1. oktobra tega leta ob 8. uri zvečer. Pevske vaje za moški zbor vršile se bodo redno vsak torek in petek, one za gospe in gospodičine pa se prične v soboto dne 5. oktobra t. l. ob 7 $\frac{1}{4}$ uri zvečer v čitalnični pevski sobi. Dame in gospodje, ki želé na novo pristopiti pevskega zbora, izvolijo naj se oglasiti omenjene dni in ure v čitalnici pri pevovodji g. prof. Gerbiči. Ako bi se oglasilo zadostno število učencev za petje, otvorila se bode tudi letos v čitalnici pevska šola. Dotični gospodje, kateri želé ustopiti v to šolo, zglasijo naj se do 10. oktobra t. l. pri čitalničnem kustosu ter upišejo v polo, katera leži v ta namen v trafiki. Čitalnični pevski odbor.

— (Muzejskega društva) mesečni shod ne bode jutri zvečer, ampak zaradi mature na gimnaziji še, le v ponedeljek dne 30. t. m. ob 6. uri zvečer.

— (Iz Trsta) 26. septembra: Razven petardašev, katerih imena ste že čitali v listu „L'Adria“, so preteklo noč na rekvizicijo tukajšnjega policijskega ravnateljstva še jednega prijeli. Ta peti član irredentovski zaroti je trgovski akademik Camillo Defranceschi, sin istrskega zgodovinskega. Prijeli so ga v Pazinu, oziroma na gradu Moncalvo pri Pazinu, kjer so žandarmi vse natanko preiskali. Defranceschija izročili bodo deželnemu sodišču v Trstu. — Sedaj, ko je vsa ta petorica pod ključem, si bode Tržaško prebivalstvo malo oddahnilo, kajti petarde so tlačile občinstvo kakor mōra. Pri vsaki prijetosti slavnosti metale so se petarde, bili so ljudje, celo člani policije ranjeni, a zlodejcem ni bilo moči priti do živega. Kaj čuda, da je o petardaših nastala cela legenda in so se čule najčudnejše verzije. V italijanskih listih (mej drugimi v „Gazzeta piemontese“) čitale so se jako romantične vesti o petardah v Trstu, čitalo se je celo, da je kot petardaš bil zaprt oni isti policijski nadzornik, katerega je razletavša se petarda tako nesrečno zadela. Sedaj bode te irredentovske legende konec in zaprte mladice zadela bode zaslužena kazen.

— (Nadučiteljem pri sv. Tomaži nad Veliko Nedeljo) v Ormoškem okraji imenovan je gosp. Anton Sivka, dosedaj učitelj pri svetem Marku pod Ptujem.

— („Vrhbošne“) zadnja številka izšla je v praznični obliki, v treh bojah. Slika, predstavljajoča novo stolno cerkev v Serajevu, je pozlačena. Rečena cerkev, ki je stala 260.000 gld., je zanimivo popisana.

— (V Voloskem) bile so 16. in 17. t. m. občinske volitve. Izmej prave hrvatske stranke prodrla je sedem kandidatov, ostali izvoljenci pa so moške stare šole, ki se drže gasla: „Ja nisam Talijan kako ni Hrvat, mi smo svi Slavi — Ilirici!“ Stvar je torej nekoliko drugačna, nego so pisali italijanski listi, in čitajoč dopis v „Naši Slogi“, dobili smo upanje, da bode v treh letih vse v redu.

— (Enketna komisija) imela je 18. in 19. dne t. m. v Podgradu seje in zaslišala prvi dan okolu 20 kmetijskih odposlancev iz malih občin, popoldne pa ogledala del zadružnega gozda. Drugi dan bila je razprava s kmeti iz Podgrada. Kmetje obnašali so se mirno, od prvega do zadnjega pa izrekli željo, da vlada prizna razdelitev gozda, kakor so jo izveli pred več leti z dovoljenjem in znanjem okrajnega komisarja in po kateri bi vsak kmet dotični del gozda v last dobil. Rekli so, da vedó, da ima vlada pravico in dolžnost paziti, da se gora ne uničuje, oni sami hočejo je čuvati, a morajo vender tudi živeti.

— („Popotnik“) ima v 18. številki nastopno vsebino: Črtice o zdravoslovju. (Spisuje Simon Meglič.) — Govornišvo pri Rimljanih. (F. Brežnik.) — Izleti po Zgornji savinjski dolini. Pišeta: Kocbek & Žager. — Občni zbor „Narodne šole“ v Ljubljani. — Književna poročila. — Dopisi. — Novice in razne stvari. — Spremembe pri učitelstvu.

— (Sneg) pobelil je koroške planine, pa tudi vse Pohorje in Kozjak.

— (Brzovlak) mej Dunajem in Trstom se počeni s 1. dnem oktobra v Rimskih Toplicah ne bode več ustavljal

— (Zimski red za plovbe z Reke v Zader) in nazaj počeni s 1. dnem oktobra je družba „Krajac i drugovi“ določila tako: Vsak torek odhaja parobrod z Reke ob 5. uri, iz Cirkvenice ob 6 $\frac{1}{2}$, iz Novega ob 7., iz Senja ob 8., iz Baške ob 9., iz Raba ob 11. uri popoldne, iz Novalja ob 12 $\frac{1}{2}$, iz Košljuna ob 2 $\frac{1}{2}$ popoldne. Vrača se parobrod vsak četrtek iz Zadra ob 5. uri zjutraj in dospe na Reko ob 5. uri popoldne.

— (V stereoskopnem salonu) na Kongresnem trgu v Cetinovičevi hiši vidijo se prekrasni gradovi bavarskega kralja Ludovika II. O teh gradovih se je jako mnogo pi-alo po listih po smrti kraljevi in gotovo bode že zaradi tega vsacega mikalo pogledati te velečastne zgradbe. Ti gradovi se pa v salonu zares tako lepo vidijo, da gotovo ne bode nikomur žal, če jih pojde gledat.

— (Pri Zadru) so v ponedeljek nalovili mnogo tonin. Kilogram prodajal se je od 24 do 16 kr., a ker niti za to ceno ni bilo dovolj kupcev, poslali so mnogo tonin v Trst.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Ormož 26. septembra. Pri mnogobrojnem zborovanji „Sloge“ in prednašanji po-

slanca dr. Gregorca skoro vse občine našega okraja zastopane. Dr. Gregorčev govor nalušeno vsprejet. Mnogo važnih predlogov vsprejetih.

Dunaj 26. septembra. „Pol. Corr.“ konstatuje, da sta roparskih umorov v Jaroslavu sumna podkanonir Schwenk in ulanec Kászisak. Prvi je bil zaradi desercije, drugi pa zaradi desercije in tatvine zaprt. Oba sta dne 4. septembra na skrajno predrzen način pobegnili iz vojaškega zapora. Pred ruskimi oblastvi bila sta zaslišana, njihove izpovedbe so jako obtežujoče. Na brzovjavno rekvizicijo državnega pravdnika v Lublinu odposlali so oba dne 17. septembra v Jaroslav, kjer se bode proti njima pričela preiskava zaradi roparskega umora.

Peterburg 26. septembra. (Pol. Corr.) Zadnje dni v inozemskih časopisih objavljane vesti, da bode minister vnanih zadev, pl. Giers, za pohoda carja Aleksandra III. na pruskem dvoru prisoten, so popolnoma neosnovane. Prisotnost ministra vnanih zadev bila bi že zaradi tega brez pomena, ker carjev pohod nema političnega značaja, ampak je samo čin uljudnosti.

Pariz 26. septembra. Volilna komisija v seinski prefekturi zavrpla 8367 za Boulangerja oddanih glasovnic in proglasila Joffrina, ki je 5500 glasov dobil, poslancem za Montmartre. Komisija zavrpla nadalje 3841 v Belleville za Rocheforta oddanih glasov.

Pariz 26. septembra. Volilna komisija v Morbihanu proglasila Dillona izvoljenim.

Milan 26. septembra. Od delavcev, zasutih pod zrušeno hišo, jih doslej sedemnajst še neso našli. Doslej dobili so devetnajst mrličev. Kralj obiskal in obdaril je ranjence in obitelji ubitih.

Napolj 26. septembra. Pri hiši vsled naliva spodkopani, podrl se je večeraj pomol (balkon) in ubil dve osobi. Povodenj nastala je večinoma zaradi tega, ker so se kanali zabasali.

Dunaj 27. septembra. Cesar odredil, da bivši predsednik v Pragi, podmaršal Kraus vsled svoje prošnje stopi v dobrozaslужeni pokoj. — Veliki knez Paul vsprejel večeraj ministra Kalnokyja. Veliki knez Paul odpotuje v soboto v Peterburg.

Beligrad 27. septembra. „Pol. Corr.“ javlja iz Belegagrada: Doslej je znan izid 12 volitev v mestnih skupinah. Izvoljenih je devet radikalcev in trije liberalci; mej radikalci izvoljen je Nikola Pasić v Zajčaru. V Kragujevci dobili radikalci 386, liberalci 280 glasov. Liberalci doslej zgubili jeden sedež v Vranji.

Beligrad 27. septembra. Izid volitev v mestnih okrajih: Izvoljenih 18 radikalcev in 11 liberalcev. V Belemgradu dobili radikalci 1147, liberalci 409 glasov. Vsled tega izvoljeni 3 radikalci in jeden liberalci.

Bukurešt 27. septembra. Kraljica Natalija došla semkaj.

Berolin 27. septembra. Pri izročitvi poverilnih pisem naglašala ameriški poslanik Phelps in potem cesar v svojem odgovoru tradicionalno prijateljstvo mej obema velikima državama.

Razne vesti.

* (Japonska vlada) je naznanila papežu, kakor poroča „Cronaca Nera“, da hoče kristijansko vero proglasiti za državno.

* (Velika šola) v Sofiji se je osnovala. Odprli sta se za sedaj dve fakulteti: Zgodovinsko-jezikoslovna in matematična. Profesorji so imenovani Mihajl Dragomanov, rodod Rus, Monin, matematik iz Prage in nekaj domačinov. Učne moči so slabe, tako predava n. pr. klasično filologijo nek odvetnik.

* (Kanitiz,) kateremu gre zasluga, da je prvi seznanil Evropo z zemljepisom in kulturnim življenjem Srbov in Bolgarov, sedaj zopet potuje po Srbiji. Izdati hoče novo izdajo knjige svoje „Serbien“. Sedaj potuje posebno po onih krajih, katere je Srbija dobila po Berolinskem kongresu in katerih ni bil opisal v prvi izdaji knjige svoje.

* (Gledišči pogoreli.) Iz Mantove se 25. t. m. javlja: Preteklo noč pogorelo je do tal tukajšnje mestno gledišče. Zgorela sta tudi dva delavca. Dognano je, da je zla roka nalašč zanetila ogenj. — Isto tako uničil je ogenj 21. t. m. gledišče v Coreggiu. Škoda ceni se na 100.000 lir. K sreči ni zgorel nobeden človek.

Zanesljivo zdravilno sredstvo. Osobe s slabim prebavljenjem, ki trpe na pomanjkanju slasti, napenjanju, tiščanju v želodci in nerednem iztrebljenju, zadobé zopet zdravje, če rabijo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“. Skatljica stane 1 gld. Vsak dan razpošilja po poštne povzetki A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 11 (55—12)

„LJUBLJANSKI ZVON“
steji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 25. septembra.
V Pragi: 52, 46, 81, 29, 72.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
26. sept.	7. zjutraj	736.4 mm.	6.2° C	sl. svz.	dež.	0.50 mm.
	2. popol.	737.7 mm.	10.6° C	sl. vzh.	jäs.	
	9. zvečer	740.7 mm.	5.2° C	sl. vzh.	jäs.	dežja.

Srednja temperatura 7.3°, za 6.6° pod normalom.

Dunajska borza
dné 27 septembra t. l.
(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 84.10	gld. 83.95
Srebrna renta	84.80	84.75
Zlata renta	110.55	110.60
5% marčna renta	99.60	99.55
Akcije narodne banke	919.—	920.—
Kreditne akcije	306.75	306.75
London	119.60	119.65
Srebro	—	—
Napol.	9.47 1/2	9.48
C. kr. cekini	5.67	5.67
Nemške marke	58.30	58.42 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 132	75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 „ 174	50 „
Ogerska zlata renta 4%	100 „ 50	50 „
Ogerska papirna renta 5%	95 „ 55	55 „
6% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	—
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld. 122	75 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	120 „ 20	20 „
Kreditne srečke	100 gld. 182	25 „
Budolfove srečke	10 „ 20	20 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 137	50 „
Tramway-društ. velj 170 gld. a v.	—	—

Dobro upeljana
prodajalnica z vso pripravo
in
gostilna
(767—3)
v Železnikih na dobrem mestu daje se pod povoljnimi pogoji v najem. — Natančneje se izve pri posetniku Janezu Grilu v Železnikih na Gorenjskem.

Gierkovo
veliko mehanično svetno
in originalno avtomatično
gledališče
na cesarja Josipa trgu.
Jutri v soboto 28. septembra 1889
prva velika predstava.

PROGRAM:
I. Napoljski zaliv. — II. Velik požar Moskve leta 1812. Prihod Napoleona I. z vojsko svojo. — III. Avtomatična družba umetnikov, mej njimi so posebno omeniti: Blondin na zibajoči se vrvi; veliki Turek; velik zamorski koncert s svojim izkušenim kapelnikom. — IV. Spremenljive diorame, osvečene z apnenno lučjo (vodenčevo-kisliček plin).
Cene: Sedež s številko 40 kr. II. prostor 30 kr. III. prostor 20 kr. Galerija 10 kr. Otroci do 10 let plačajo na sedežih polovico. — Predprodaja kart vrši se od 10. ure zjutraj pri gledališki blagajnici.
Blagajnica se odpre ob 1/27. uri. Začetek ob 1/28. uri zvečer.
Z velespoštovanjem
Oskar Gierke.
(786) **Gledališče zavarovano je proti vsakemu slabemu vremenu.** (786)

Iščejo se
zidarji
za stavbo na **Jesenicah.** Oglasé naj se **do nedelje** v pisarni (788—1) **kranjske stavbene družbe.**
Razpis službe.

Pri podpisani okrajni bolniški blagajnici razpisuje se s **1. novembrom 1889.** l. služba
zdravnika-kirurga.
Letna plača je 1000 gld., 400 gld. pavšala in slučajno tudi prosto stanovanje
Dokumentirane prošnje uložé naj se **do dne 15. oktobra t. l.** pri podpisani okrajni bolniški blagajnici z dokazom izvršivnih šol in zmožnosti slovenskega in laškega jezika.
Okrajna bolniška blagajnica v Nabrežini,
dne 24. septembra 1889.
Podpredsednik: **Persoglio.** (779—2)

Tuji:
26. septembra.
Pri **Mallé:** Hawelka iz Prage. — Burhardt z Dunaja. — Linhard z Dunaja. — Rother z Dunaja. — Schulz z Dunaja. — Schönauer z Dunaja. — Mislav z Dunaja. — Kaufman z Dunaja. — Zwenkel iz Sevnice. — Strener iz Grada. — Hosslmayer iz Grada. — Wennig iz Grada. — Somaraga iz Gorice. — Kolz iz Kamenice. — Auman s Krškega. — Krajnc iz Gornjega grada. — Linderman iz Trsta.
Pri **Stonu:** Halm iz Stockeraua. — Tompe iz Toplice. — Candussi iz Rovinja. — Kovačič iz Karlova. — Kokalj iz Št. Vidke gore. — R. ut-r z Dunaja. — Giardo iz Rovinja. — Kopezak z Dunaja. — dr. Fröschl z Dunaja. — Schember z Dunaja. — Krom iz Jaske. — Trevisini iz Trsta. — Feketa iz Sevnice. — Morgenstern iz Prage. — Quentin iz Prage. — Schwarz iz Monakovega.
Pri **avstrijskem cesarji:** Johann in Julija Prosen iz Viktriga. — Moder iz Blatograda. — pl. Garzarolli iz Postojine.
Pri **Južnem kolodvoru:** Vičič z Reke. — Delava z Reke. — Božič iz Podrage. — Jerič iz Gorice. — Spielman z Dunaja.
Umrli so v Ljubljani:
V deželnej bolnici:
24. septembra: Marija Marolt, gostija, 82 let, za oslabljenjem.

Kazenski zakon
o
hudodelstvih, pregreških in prestopkih
z dne 27. maja 1852, št. 117 drž. zakonika z dodanim
tiskovnim zakonom
z dne 17. decembra 1862, št. 6 d. z. ex 1863 in
drugimi novjšimi zakoni kazensko-pravnega obsega.
I. natis. Izdalo društvo „Pravnik“ v Ljubljani.
Natisnila in založila „Národna Tiskarna“.
Dobiti je v „Národni Tiskarni“ v Ljubljani izvod trdo v črno platno vezan po 3 gld., s pošto po 15 kr. več.

Lastne zaloge v tuzemstvu: Dunaj, Budimpešta, Praga, Levov, Gradec, Trst.
Lastne zaloge v inozemstvu: Berlin, Monakovo, Milan, Rim, Lyon, Varšava, Bombay.

R. DITMAR NA DUNAJI.
Največja tovarna za svetilnice v Evropi.
(Ustanovljena 1840.)

DITMAR-JEVE SVETILNICE

R. DITMAR-JEVA
Dun. bliskovna svetilnica 30"
svetilna sila 105 sveč.
Fonometrično izmerila gospoda Dr. L. Weber, kralj. profesor na vseučilišču v Bratislavi. Dr. R. Benedikt, docent na tehniki na Dunaji.
R. Ditmar-jeva Dunajska bliskovna svetilnica užiga, regulira in ugasuje.

R. DITMAR-JEV
Brilantni meteorni svetilec
s kroglastim plamenom.
Velikosti: 15", 20", 25", 30", 35", 45"
Svetilna sila: 31 50 70 87 138 157 sveč
za
mizne in viseče svetilnice, lestence, stenske svetilnice, zaprte svetilnice itd.

Solnčni svetilec 15" in 18"
davno preverjena sistema za mizne, viseče in stenske svetilnice.

Vse steklene stvari,
ki so potrebne za petrolejske svetilnice, — v največji izbiri.

Mizna svetilnica z brilantnim meteornim svetilcem

Se posebno opozarja. Posrečilo se mi je še bolj dovršiti svoje lani izumljene meteorske svetilec (s kroglastim plamenom), ki so dosegli velikanski uspeh v tuzemstvu in povsod v inozemstvu, njihovo svetilno silo še povečati, ravnanje z njimi pa napraviti enostavnejše, da se (15", 20" in 30") lahko prižgejo, ko se proč vzame svetilničen vžig, ne da bi se moral proč vzeti še cilindar, tulpa ali pa strešiloa. (Glej podobo.)

Ilustracije in ceniki pošljejo
se takoj zastonj in franko. (678—4)

Ditmar-jeve svetilnice ima skoro vsaka
boljša trgovina s svetilnicami na prodaj.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.
Ljubljana in tisk „Národne Tiskarne“.